

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. január 5.
Karácsony 2. vasárnapja

Az Ige megtestesült

Ma az Ige megtestesüléséről szóló himnuszt nyújtja lelki táplálékként számunkra egyházunk, amely János evangéliumának bevezetése.

Jézus származását bemutatva János nem csupán az ő születéséig megy vissza, miként ez Máté, Márk és Lukács írásában megfigyelhető, hanem egészen a teremtésig. A világ teremtésével állítja párhuzamba Jézus születését, amely a világ és az ember újjáteremtése.

A himnuszt egyik sajátos kijelentése így hangzik: „köztünk élt.” Az eredeti görög szövegben a következő szerepel: „felverte sátrát közöttünk.” Mire gondoljunk ezen érdekes kifejezés hallatán? Eszünkbe jut, hogy az ószövetségi időkben, a pusztai vándorlás során Isten szövetséget kötött a választott néppel. A szövetségkötést követően Isten utasításainak megfelelően Mózes sátrát épített, ide vitte be a szövetség ládáját és helyezte el a szövetség törvényeit tartalmazó kőtáblákat. A sátor az Isten lakóhelye, jelenlétének helye volt, ahová Mózes akkor ment be, amikor Isten közölni akart vele, illetve a néppel

valamit. A sátor a találkozás helye volt Mózes és az Úr számára, ezért is nevezték a „találkozás sátrának.” A kétirányú közeledés jele ez: egyrészt Isten az ő népe közelében akar lenni, azt akarja, hogy érezzék jelenlétét, másrészt az ember számára fontos, hogy Istenhez közeledjen, hiszen ott érzi magát igazán biztonságban, boldognak.

A sátorral kapcsolatban eszünkbe jut még Jézus színeváltozásának eseménye. A három kiválasztott apostol, Péter, Jakab és János előtt Jézus megmutatja isteni dicsőségét. Az isteni jelenlét megerősítéseként itt is megjelenik a felhő, miként az ószövetségi időkben is felhő ereszkedett le a találkozás sátrára. Péter ekkor sátrát akar építeni az Úr, valamint a megjelenő és vele beszélgető Mózes és Illés számára. Szándéka mögött az húzódik meg, hogy felismeri Jézus istenségét, és az Isten számára helyet akar biztosítani.

Igaz ugyan, hogy Isten mindenütt jelen van és jelenléte betölti az egész világmindenséget, de az is igaz, hogy Isten jelen van a világban, jelen van köztünk, ha szeretetben élünk egymással, és jelen van bennünk.

Köztünk élt

Köztünk élt – írja János evangélista Jézusról, a megtestesült Igéről.

Nem egyszerűen arról van itt szó, hogy az idősödő apostol visszaemlékezik az évtizedekkel korábbi eseményekre, arra az időre, amikor Jézus élt, az emberek között élt, járta a városokat, tanította az embereket és gyógyította a betegeket. János nem csupán arról beszél, hogy Jézus itt élt emberi világunkban, hanem azt állítja, hogy Isten élt, jelen volt az emberi világban vagy helyesebb mindezt nem múlt időben mondani, hanem jelen időben: Isten jelen van közöttünk, jelen van a világban. Jelenléte megtapasztalható, észrevehető. Jézus Krisztus megtestesülésével és születésével Isten kifejezte azt, ahogy örökké itt akar élni közöttünk, velünk és bennünk. Örüljünk annak, hogy velünk az Isten!

Éljen bennünk a földi lét során az Isten, hogy az örökkévalóságban Istenben élhessünk!

Maradj köztünk!

Urunk, Jézus Krisztus! Te Istennél voltál, majd közöttünk éltél.

Te az Atyától jöttél a világba, őt dicsőítetted meg életeddél és mindenkor az ő akaratát teljesítetted. Vállaltad, hogy emberré legyél, emberként éljél és vállaltad az emberi halált is. Segíts minket, hogy észrevegyük közelségedet, jelenlétedet, szeretetedet! Segíts minket, hogy megtaláljunk téged, s vezess minket az Atyához! Maradj örökké köztünk, hogy szereteted állandóan bennünk legyen!

Karácsony 2. vasárnapja

Sír 24,1-4.12-16
Ef 1,3-6.16-18
Jn 1,1-18

Urunk megjeleneése, Vízkereszt

Iz 60,1-6
Ef 3,2-3a. 5-6
Mt 2,1-12

Kedd

1Jn 3,22-4,6
Mt 4,12-17.23-25

Szerda

1Jn 4,11-18
Mk 6,34-44

Csütörtök

1Jn 4,19-5,4
Lk 4,14-22a

Péntek

1Jn 5,5-13
Lk 5,12-16

Szombat

1Jn 5,14-21
Jn 3,22-30

Urunk megkezeszterkedése

Iz 42,1-4. 6-7
ApCsel 10,34-38
Mt 3,13-17